

sin Beskatning saa Meget som muligt. Det er ikke blot paa dette Punkt, at Kjøbenhavns Commune har vist denne Tilbøjelighed, men som bekjendt har jo Kjøbenhavns Commune indtil den allerførste Tid inddraget under sin Beskatning Personer, der ikke have Hovedopholdssted i Kjøbenhavn, naar de opholde sig i Kjøbenhavn en vis Deel af Aaret, nemlig mindst 4 Maanedes, medens Kjøbenhavns Commune ikke til Gjengjæld har villet afgive Noget for de Personers Vedkommende, der have Hovedopholdssted i Kjøbenhavn, men en større Deel af Aaret opholde sig andetsteds end i Kjøbenhavn, hvorved der for visse Personers Vedkommende har fundet en dobbelt Beskatning Sted. Jeg kan derhos ikke undlade ved denne Leilighed at gjøre opmærksom paa, hvad der forekommer mig just ikke at have været i sin Orden paa Kjøbenhavns Communalbestyrelses Side, det nemlig, at, skjøndt det intercommunale Beskatningsforhold jo er blevet væsentligt forandret ved Landcommunalloven, har man dog, hvad Skatten for 1868 angaaer, ligesom ikke rigtigt villet gaae ind paa denne nye Lovbestemmelse; idetmindste har man til Kjøbenhavns Beboere udsendt de Skatteblanketter, man har brugt tidligere, uden at der i dem er foregaaet den mindste Forandring eller Hentydning til, at Forholdet paa dette væsentlige Punkt var meget væsentlig forandret. Derhos de Blanketter, som saaledes sendes omkring til Kjøbenhavns Indvånere, ikke indeholdt nogen som helst Hentydning til Lovens Bestemmelser, dersom man gik ud fra, at det var de Kjøbenhavnske Borgeres Pligt selv at granske i Loven og finde ud, hvad de havde at holde sig til, vilde jeg ikke sige Noget derom; men naar man i disse Skatteblanketter aftrykker alle de Bestemmelser i Indkomsskatteoven af 1861, som kunne komme i Betragtning, men derimod med fuldstændig Tausshed forbigaaer den Bestemmelse i Landcommunalloven, som er af saa indgribende Betydning for mange Kjøbenhavnske Borgeres Skattepligt, faaer det næsten Udseende af, hvad dog naturligtvis ikke har

været Meningen, at det ikke har været Kjøbenhavns Communalbestyrelse meget om at gjøre at henlede Borgernes Opmærksomhed paa dette Punkt, som dog kunde være af meget stor Interesse for dem.

Eugen: Det Spørgsmaal, hvormed jeg vilde have tilladt mig at høre mig, er det samme, som er blevet fremsat og temmelig vibtøstigt behandlet af den ærede sidste Taler. Idet jeg i det Hele kan henholde mig til de Bemærkninger, han har fremsført mod de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (K. E. Larsen) og Svenborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), skal jeg dog endnu tillade mig dertil at knytte nogle enkelte Bemærkninger. Spørgsmaalet er jo, hvorvidt Kjøbenhavns Communalbestyrelse skulde være berettiget til at hæve nogen Indkomsskat af saadanne Personer, som have deres Ophold udenfor Kommunen, men deres væsentligste Bedrift i Kommunen. Der er jo allerede blevet gjort opmærksom paa, at nærværende Lovudkast angaaer Indkomsskat for Kjøbenhavn, og dersom man deri vilde indføre Bestemmelser om Opkrævning af Skat hos Personer, som boe udenfor Kjøbenhavn, vilde Lovudkastet faae en ganske anden Charakter, idet det da blev en Intercommunallov; thi man kunde dog ikke med Retfærdighed forlange, at Personer, der boe i en anden Commune, men have Bedrift i Kjøbenhavn, skulde i den Commune, hvori de boe, betale fuld personlig Skat. Der maatte finde Gjensidighed Sted i saa Tilfælde, og den anden Commune, som Vedkommende boer i, maatte da nødsendigtvis være pligtig til at afgive Noget af den personlige Skat, som paa vilde vedkommende Personer, for at der ikke skulde komme til at hvile en ganske uretfærdig Skat paa dem. Et andet Spørgsmaal er, om der, dersom der indkom en saadan Bestemmelse i Loven, at Personer, der have Ophold udenfor Kjøbenhavns Commune, skulde betale Indkomsskat til den, da ikke for dem, der skulde indkræve Indkomsskatten, vilde